

ODPIS

Sygn. akt I C 150/09

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2009 roku

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy Wydział I Cywilny

w składzie następującym

Przewodniczący: SSR Elżbieta Wiatrzyk-Wojciechowska

Protokolant: Łukasz Latos

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2009 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa

przeciwko PKP Przewozy Regionalne Sp. z o.o. w Warszawie

o udostępnienie informacji publicznej

postanawia

1. odrzucić pozew;
2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego PKP Przewozy Regionalne Sp. z o.o. w Warszawie kwotę 377,00 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

/za zgodność /

SEKRETARZ/SADOWY

Edyta Cupryk

/ na oryginale właściwy podpis /

- Powód wniósł pozew o udostępnienie informacji publicznej żądając nakazania PKP Przewozy Regionalne Sp. z o.o. w Warszawie udostępnienie informacji na temat:
- a) potoków pasażerskich i liczby pociągów pasażerskich PKP PR Sp. z o.o. na odcinkach: Warszawa-Radom; Radom-Kielce; Warszawa-Kraków (przez Radom i Kielce), Warszawa-Lódź; Warszawa-Lublin; Warszawa-Białystok; Radom-Lublin; Radom-Lódź; Warszawa-Rzeszów (p. Lublin oraz p. Kraków); Warszawa-Przemyśl (p. Lublin oraz p. Kraków) wraz z informacją na temat okresu badania, metodologii i wniosków.
 - b) rentowności pociągów regionalnych na trasie Kraków-Kielce-Radom-Warszawa w podziale na poszczególne odcinki, w tym w szczególności dotyczące pociągu „Staszic” nr 21110;
 - c) w odniesieniu do pociągu „Staszic” nr 21110 oraz 12111: liczby pasażerów wsiadających na poszczególnych stacjach oraz do jakich stacji kupują bilety (w przypadku biletów jednorazowych) za okres od 1 stycznia 2008 r. do 21 października 2008 r.; liczby pasażerów korzystających z biletów okresowych w tym pociągu. W przypadku niemożności precyzyjnego przypisania liczby pasażerów z biletami okresowymi korzystającymi z ww. połączeń, powód wniósł o informację na temat liczby wszystkich biletów okresowych sprzedawanych na stacji Radom oraz Skarżysko-Kamieńna w poszczególnych miesiącach 2008 r. w zakresie biletów na wskazaną trasę (odcinek Skarżysko-Warszawa Wschodnia lub jego fragment) oraz biletów sieciowych;
 - d) proponowanego rozkładu jazdy PKP PR Sp. z o.o. obowiązującego od grudnia 2008 r. wraz z informacją na temat procesu jego opracowywania (kluczowe daty, spotkania, protokoły z tych spotkań, proces decyzyjny wraz z kopiami tych decyzji). W szczególności w odniesieniu do linii: Warszawa-Radom-Kraków ; Lublin-Radom-Kielce-Katowice/Wrocław; Lublin-Radom-Lódź; Warszawa-Lublin oraz informacji na temat uzasadnienia proponowanych rozwiązań.

Wniósł także o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskiem z dnia 31.10.2008 r. zwrócił się do pozwanego z wnioskiem o udzielenie informacji w powyższym zakresie. Pozwany pismem z dnia 17.11.2008 r. odmówił udostępnienia żądanych informacji ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy. Powód wnioskiem z dnia 27.11.2008 r. wniósł o uzupełnienie. Pozwany pismem z dnia 05.12.2008 r. poinformował, że podtrzymuje swoje stanowisko. Zdaniem powoda, pisma pozwanego należy traktować jako decyzję administracyjną (k. 2-9).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa wskazując w piśmie z dnia 14.04.2009 r., że informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorcy w rozumieniu art. 11 ust 4 ustawy z dnia 16 października 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Dodatkowo informacje, których udostępnienia domaga się powód zostały wymienione w Wykazie informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorcy w spółce PKP Przewozy Regionalne sp. z o.o. Z tej przyczyny, powodowi zaproponowano złożenie zobowiązania do zachowania tajemnicy przedsiębiorcy PKP Przewozy Regionalne Sp. z o.o., czego powód nie uczynił (k.42-46).

Sąd zwążył, co następuje:

W ocenie Sądu pozew należało odrzucić na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. jako przedwczesny. Powód nie wykazał by zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 06 września 2001 r. o udostępnianiu informacji publicznej (Dz.U. z 2001 r. Nr 112, poz. 1198 ze zm.) – (zwaną dalej ustawą), a tylko w takim przypadku sąd powszechny ma możliwość rozpoznawania sprawy. Stosownie do art. 22 ust. 1 ustawy prawo wniesienia powództwa do sądu powszechnego o udostępnienie informacji publicznej przysługuje tylko temu podmiotowi, któremu odmówiono prawa dostępu do takiej informacji ze względu na wyłączenie jej jawności z powołaniem się na ochronę danych osobowych, prawo do prywatności oraz tajemnicę inną niż państwowa, służbowa, skarbowa lub statystyczna, przysługuje. Przepis art. 16 ust. 1 jednoznacznie wskazuje, iż odmowa udostępnienia informacji publicznej następuje w drodze decyzji, zaś ust. 2 tego artykułu określa tryb odwoławczy od wydanej decyzji odmawiającej udostępnienia informacji. Mianowicie w takim przypadku, podmiotowi przysługuje odwołanie od decyzji.

Nie ulega więc wątpliwości, że droga sądowa w oparciu o przepis art. 22 ust. 1 ustawy, przysługuje jedynie wówczas, gdy zapadła ostateczna decyzja administracyjna odmawiająca udostępnienia informacji publicznej.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w tym w szczególności załączone do pozwu dokumenty, zdaniem Sądu, wskazują, iż pozwany nie wydał decyzji administracyjnej, która byłaby ostateczna. Ta okoliczność legła u podstaw odrzuceniu pozwu. Wątpliwości Sądu budzi także to, czy w sprawie można w ogóle mówić o wydaniu decyzji administracyjnej. Wprawdzie powód wskazał w uzasadnieniu pozwu, iż traktuje pisma pozwanego z dnia 17.11.2008 r. (k.12) i z dnia 05.12.2008 r. (k.16) jako decyzję administracyjną, jednakże Sąd nie podziela takiej argumentacji ze względu na fakt, iż brak jest podstaw do uznania, że osoby, których podpisy widnieją na pismach pozwanego z dnia 17.11.2008 r. i z dnia 05.12.2008 r. miały umocowanie do reprezentowania organu. Należy w tym zakresie

odnieć się do wpisów w rejestrze przedsiębiorców. Podpis osoby reprezentującej organ jest bowiem jednym z elementów decyzji (por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 20.07.1981 r.; SA 1163/810. Nadto z załączonych do pozwu dokumentów wynika, iż powód od pisma pozwanego z dnia 17.11.2008 r. nazywanego przez siebie decyzją administracyjną nie wniósł odwołania, a jedynie wezwał pozwanego do uzupełnienia decyzji. Wniesienie takiego żądania nie jest więc odwołaniem, ponieważ strona wyraźnie wskazuje, jakiego działania oczekuje od organu administracji. Decyzja wymaga uzupełnienia wówczas, gdy jest niekompletna tj. zawiera rozstrzygnięcie, które jest rozstrzygnięciem niepełnym (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 03.04.2007 r., VI SA/WA 127/07). Jeśli więc powód traktował pismo z dnia 17.11.2008 r. jako decyzję, to winien wnieść odwołanie, a nie wzywać do uzupełnienia, albowiem nie zachodziły przesłanki do uznania, że decyzja wymaga uzupełnienia. Zdaniem Sądu, w sprawie nie zapadła decyzja administracyjna, zaś powód winien skorzystać z trybu określonego w art.21 ust. 1 ustawy. Przepis ten stanowi, że do skarg rozpatrywanych w postępowaniu o udostępnienie informacji publicznej stosuje się, z zastrzeżeniem przypadku, o którym mowa w art. 22, przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270). Powód nie skorzystał z tych środków prawnych, a jedynie złożył do sądu powszechnego pozew. Sąd uznał, że pozew wniesiony do Sądu jest przedwczesny. Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu wynika z zasady określonej w art. 98 § 1 k.p.c. Powód jako strona przegrywająca zobowiązany jest do zwrotu przeciwnikowi poniesionych kosztów, na które składa się kwota 17,00 zł (opłata od dokumentu pełnomocnictwa) oraz kwota 360,00 zł z tytułu zastępstwa procesowego ustalona na podstawie § 10 ust. 1 pkt 2 w związku z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Za zgodność z oryginałem
SECRETARZ SĄDOWY
Sekretarz Sądowy
Edyta Czapka

